

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 1920, sp. zn. Kr I 555/19

Číslo: 138/1920

Právní věta:

Skutečné násilné vztažení ruky (zločin veřejného násilí spáchaný násilným vztažením ruky na vrchnostenské osoby nebo nebezpečným jim vyhrožováním v úředních věcech dle § 81 tr. zák.) musí sice býti násilím aktivním, nemusí však býti násilím bezprostředním.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 19.02.1920

Spisová značka: Kr I 555/19

Číslo rozhodnutí: 138

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudek zjišťuje, že obžalovaný, když ho četnický strážmistr vyzval, by zastavil svůj povoz, práskl bičem do koně, který jel dosud volným tempem, a ujížděl tryskem dále, takže musel četník uskočiti ze středu silnice na stranu, by nebyl přejet, a že jen z obavy, by ušel tělesnému poranění, upustil od výkonu služby, t.j. prohlídky vozu obžalovaného, který vezl seno, poněvadž právě jeho úkolem bylo kontrolovat na silnici neoprávněný vývoz sena a obilí. Tento zjištěný stav věci úplně odůvodňuje podřadění pod § 81 tr. z. Spočívá tu trestní moment v použití násilí, při čemž není třeba násilí absolutního, přemožení vrchnostenské osoby, nýbrž stačí *vis compulsiva*, která nemusí však býti *corpore corpori data*. Zákon předpokládá, aby zde bylo aktivní násilí, t.j. by bylo vynaloženo úsilí, které zmaří uplatňování se vůle osoby vrchnostenské, a toto násilí musí aspoň nepřímou směřovati proti vrchnostenské osobě. Násilí musí býti aktivním, pachatel musí vynaložiti síly, by způsobil proti úkonu úřední osoby a jemu vzdoroval. Nestačí pouhé netečné chování se pachatelovo a třeba, by násilí bylo aspoň nepřímou namířeno proti osobě úřední. Tyto náležitosti jsou tu však v daném případě. Obžalovaný uplatnil pozitivní činnost, tím, že šlehl bičem a popohnal koně, svou fyzickou sílu nad koněm, zapřaženým do vozu, použil tak koně, do trysku uvedeného, jako prostředku násilí proti osobě četnickově, v úmyslu, by zmařil uplatnění jeho vůle, směřující ku provedení úředního výkonu. Třeba se tedy obžalovaný nedotkl četníka rukou, nestačí to k vyloučení skutkové podstaty zločinu dle § 81 tr. z. Obžalovaný dosáhl tímto svým počínáním si úmyslu odvrátiti četníka od jeho úředního úkonu právě tak, jako kdyby se byl přímo dotkl četníka; musil věděti, že četníku bude ustoupiti před rychle ujíždějícím koněm. Nejde tedy o pouhou neposlušnost, nýbrž o násilné protivení

se v úmyslu, požadovaném v § 81 tr. z. Neboť obžalovaný nejen snažil se ujetí četníkovi, nýbrž hleděl tím, že šlehal koně bičem tak, že tento se dal do rychlého běhu a to oním směrem, kde byl četník, přiměti četníka, by ustoupil koni a takto upustil od svého úředního jednání, což se mu také podařilo. V tom, že obžalovaný uvedl četníka, který musel spěšně uskočiti z jízdny dráhy, v níž se na blízku vozu nacházel, na bok, by nebyl přejet, do situace, v níž jeho tělesná bezpečnost byla ohrožena, bylo by lze ostatně spatřovati dle povahy případu i nebezpečnou pohružku, která by rovněž stačila se zjištěnými ostatními náležitostmi k naplnění skutkové povahy zločinu dle § 81 tr. z. (Pozn: Obdobně též Rozhodnutí Kr I 464/20. Vážný čís. 116 I-II)